

Ανταγωνιστείτε, γιατί χανόμαστε!

23/Αυγ/2019 00:03



Η κυβέρνηση χθες, ανακοίνωσε τις επιλογές της για τα στελέχη που θα ηγηθούν της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Όλες εξαιρετικά εύστοχες και, τουλάχιστον με βάση τα δημοσιευμένα στοιχεία, πολιτικά ουδέτερες. Ένα χαρακτηριστικό το οποίο, στη δεδομένη συγκυρία, στο συγκεκριμένο πεδίο και σε αυτές τις θέσεις, είναι απολύτως απαραίτητο.

Οκαθηγητής Λιανός, παρά το νεαρό της ηλικίας του, έχει ήδη σημαντική πορεία και θεωρείται διεθνώς αυθεντία στο αντικείμενο. Ενώ οι κυρίες που επελέγησαν να τον πλαισιώσουν, διαθέτουν τ' απαιτούμενα προσόντα και εμπειρία, σε υπερθετικό βαθμό.

Μοναδικό "γκρίζο" σημείο στην εικόνα αυτών των επιλογών, το γεγονός ότι όλα τα στελέχη προέρχονται κυρίως από τον νομικό ακαδημαϊκό χώρο, με ελάχιστες επιστημονικές αναφορές σε Οικονομικά και καμία ουσιαστική εμπειρία από τον χώρο της πραγματικής οικονομίας και των αγορών.

Αυτή η πραγματικότητα, αντίθετα με τα όσα υποστηρίζουν διάφοροι επαΐοντες (οι οποίοι, όλως τυχαίως, ούτε περγαμηνές οικονομικών σπουδών διαθέτουν, ούτε ουσιαστική, αγοραία εμπειρία), θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντικά προβλήματα και δυσλειτουργίες στο έργο της Επιτροπής. Ευτυχώς, το έλλειμμα μπορεί να καλυφθεί εύκολα, στην πρώτη "ευκαιρία με την προσθήκη συμβούλων κ.λπ.

Σεκαμία περίπτωση όμως δεν πρέπει ν' αγνοηθεί η έλλειψη της αντίστοιχης εμπειρίας. Στην (ιδιάζουσα) κατάσταση που βρίσκεται η ελληνική οικονομία, η θεωρία για τη δημιουργία και διατήρηση ουσιαστικού ανταγωνισμού, διαφέρει ριζικά από την απαιτούμενη πρακτική.

Οιδιαφωνούντες θυμηθείτε τις αστείες αντιδράσεις (εκλογικά κέντρα ΣΥΡΙΖΑ κ.λπ.) και αιτιάσεις των φαρμακοποιών στο ζήτημα των Μη Συνταγογραφούμενων Φαρμακευτικών και του ωραρίου ή τις θεατρνισμούς των ιδιοκτητών ταξί, απέναντι στην Uber, την Beat κ.λπ. Αντί να προσπαθήσουν ν' ακολουθήσουν τις νέες τάσεις στο επάγγελμά τους και να γίνουν καλύτεροι, προσπάθησαν να τους δημιουργήσουν όσο περισσότερα εμπόδια ήταν ανθρωπίνως δυνατό.

Το γεγονός πως επρόκειτο για μάταιες προσπάθειες, που δεν προσέφεραν τίποτα περισσότερο από την καθυστέρηση του αναπόφευκτου και μεγαλύτερο κόστος για τον Έλληνα φορολογούμενο, δεν απασχόλησε κανέναν. Και κυρίως την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Με αποτέλεσμα οι πολίτες, έχοντας λανθασμένη ή καθόλου ενημέρωση, να στηρίζουν τις αντιδράσεις. Αντιδράσεις που ουσιαστικά ζημίωσαν τους ίδιους. Ποιος ξεχνά το: "Έλα μωρέ, τώρα! Σιγά μην φταίνε οι ταξιτζήδες για την ακρίβεια!". Κανείς δεν φρόντισε να τους ενημερώσει πως κύρια αιτία των υψηλών τιμών στην Ελλάδα, είναι οι πανάκριβες μεταφορές...

Η(παντελής επί της ουσίας) έλλειψη ανταγωνισμού, υπήρξε μία από τις κυριότερες αιτίες της μακρόχρονης κρίσης και της κατάντιας της χώρας. Έχει παραμεληθεί (για να το πούμε κομψά) σε τεράστιο βαθμό, η επισήμανση της σημασίας που έχει ο ανταγωνισμός για την ορθή λειτουργία της οικονομίας. Αυτό κόστισε στους φορολογουμένους, πολύ περισσότερο απ' ό,τι ήταν ανάγκη.

Χαρακτηριστική ένδειξη της "ζημιάς" που δημιουργεί η έλλειψη ανταγωνισμού, είναι η διαφορά που εντοπίζεται στα ποσοστά πτώσης τιμών και αμοιβών, κατά τη διάρκεια της κρίσης. Ενώ, λόγω της (απαραίτητης) διαδικασίας της εσωτερικής υποτίμησης, οι αμοιβές μισθωτών και επαγγελματιών υποχώρησαν κατά (περίπου) 40%, την ίδια ώρα οι τιμές αγαθών και υπηρεσιών μειώθηκαν κατά τι λιγότερο από 10% (αναλόγως του "καλαθιού" που χρησιμοποιεί η έρευνα η μείωση ξεκινά από -6 και φθάνει το -11%).

Με απλά λόγια, η Ελλάδα κατά τη διάρκεια της κρίσης, όχι μόνο έγινε φτωχότερη αλλά και, ταυτόχρονα, ακριβότερη. Πρόκειται περί ακραία οξύμωρης πραγματικότητας. Δεν χρειάζεται δε να είναι κανείς ιδιοφυΐα, για να καταλάβει ότι δεν μπορεί να οφείλεται παρά μόνον στο γεγονός πως ο εσωτερικός ανταγωνισμός ήταν στο ίδιο επίπεδο με αυτόν της γενικής, εξωτερικής ανταγωνιστικότητας της χώρας. Δηλαδή, ουσιαστικά ανύπαρκτος!

Η ύπαρξη γνήσιου ανταγωνισμού σε όλο το εύρος και πλάτος της ελληνικής οικονομίας αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση, εάν θέλουμε η χώρα ν' ανακάμψει πραγματικά και να μεταβληθεί σε μια σύγχρονη και εύρωστη ευρωπαϊκή οικονομία. Η οποία θα μπορεί ν' ανταγωνίζεται σαν ίσος προς ίσον διεθνώς, με τους πάντες. Και παρά το μικρό μέγεθος των αγορών της, αυτός μπορεί να φθάσει σε ικανοποιητικό επίπεδο.

Είναι σίγουρο πως οι επιλογές που έγιναν για τη διοίκηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, βοηθούν ιδιαίτερα προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως μόνον αυτές, δεν αρκούν. Χρειάζεται η επιτροπή να εξοπλιστεί θεσμικά με τις σχετικές αρμοδιότητες, ώστε να μπορεί να κινηθεί επιθετικά προς τη δημιουργία πραγματικών συνθηκών, αληθινού ανταγωνισμού.

Ταυτόχρονα είναι απόλυτα αναγκαίο, να συνειδητοποιήσουν και να δεχθούν όλοι ότι θα χρειαστεί να παραχωρήσουν κάποια κεκτημένα, κάποια "βολέματα" που διαθέτουν τώρα. Βολέματα που εξυπηρετούν τους ίδιους και κανέναν άλλο...

Εάν δεν συμβούν αυτά (γι' αρχή), θα μείνουμε όλοι στις ράμπες του σταθμού να περιμένουμε "το τραίνο της ανάπτυξης". Ένα τραίνο που δεν θα έρθει όμως, ποτέ!

Πέτρος Λάζος
petros.lazos@capital.gr

Διαβάστε το άρθρο στο [Capital.gr](#)